SVENSKA CANADA-TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH NEWSPAPER IN CANADA

FRITT Premium Gives bort med kupong och omslag. ROYAL CROWN SOAP Sänd efter fri Katalog. 654 Main St., Winnipeg.

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

ROYAL CROWN SOAP Sänd efter fri Katalog. 654 Main St., Winnipeg. FRITT Premium Gives bort med kupong och omslag.

ÅRG. (YEAR) 29. LÖSNUMMER 10 CENTS. WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 7 MARS 1921. LÖSNUMMER 10 CENTS. No. 14.

Politisk-vecko-revy för Canadas folk.

Drayton har det mycket svårt att få federalbudgeten att gå ihop. Drury understöjder Lake of the Woods bill. Proportionellt röstsystem i Alberta. Dixons röst räddar Norris.

FÖRSLAGET OM IMMIGRATIONSFÖRBUD FALLER.

Sjöminister C. C. Ballantyne inlämnade f. v. till underhuset sin årsrapport över den canadiska regeringens handelsflotta Densamma utvisade, att nettovinsten belöpte sig till $781,460, vilket motsvarar endast 2.35 procents ränta på det nedlagda kapitalet.

* * *

Ett av King f. v. framlagt förslag om val genast skulle utlysas för att fylla alla vakanser i underhuset nedröstades med 89 röster mot 58. De liberala röstade för detsamma under det att de progressiva splittrade sig. Röstningen försiggick av en mycket betsig debatt, i vilken Meighen et consortes fingo sina fiskar varma.

* * *

Ett förslag om suspension av all immigration, tills normala förhållanden etablerats framlades förliden onsdag av H. Deslauriers. Sedan flera talare yttrat sig, togs motionen tillbaka efter det att immigrationsministern lovat att komma med ett utlåtande, då hans departementsrapport framlades för underhuset.

* * *

Med fiskaläret slutat och stående inför nödvändigheten att finna nya källor för att möta de ökade utgifterna är Sir Henry Drayton troligen den mest bekymrade personen i kabinettet. Han har nu måst meddela, att han måste anskaffa ytterligare $130,000,000 plus det, som redan uttagits i skatter av folket.

* * *

I fredags utspann sig en livlig debatt mellan regeringen och de progressiva, huruvida upphävandet av vetenämnden ej förorsakat landets farmare en förlust av $100,000,000. De progressiva anklagades för att ej ha understött vetenämnden samt för att yrka på frihandel i allt, som ej rörde dem själva. De fingo dock svar på tal samt ombådos att bevisa sina påståenden.

* * *

Peter Heenan från Kenora yttrade i torsdags i Ontario elgislatur, att han ej tyckte om den av premiärminister Drury introducerade billen rörande upprättandet av en Lake of the Woods kontrollnämnd. Han bad ministern uppskjuta densamma för någon tid. På detta svarade Drury att Dominion regeringen vore villig att begränsa ytan av sjön för navigationsändamål inom gränserna av den nationella överenskommelsen. Han förklarade kooperation vara absolut nödvändig.

* * *

Frågan om proportionell representation kommer att upptagas av en speciell komité inom Albertas legislatur samt om möjligt framlägga en rapport denna session. Detta beslöts f. v. på förslag av premiärminister Stewart.

* * *

J. T. Haig motionerade f. v. om att 1901 års överenskommelse mellan regeringen och C. N. R. skulle efterlevas och A. E. Smith motionerade om att järnvägarna skulle nationaliseras. Bägge nedröstades.

F. J. Dixons bill om amendment till Workmens' Compensation Act nedröstades i torsdags. Hans förslag om att gränsen för änkors pension ej skulle begränsas till $60 godkändes.

Amendmentet till Manitoba Election Act, som bestämde om överförbara röster i en-mans valkretsar och vilken framlagts av Hon. T. H. Johnson, höll nästan på att störta regeringen förliden onsdag. Vid den första omröstningen syntes det som om det var 25 röstes mot och 24 för densamma. Dixon förklarade sedan att han röstat för densamma, fast talmannen räknat honom som icke röstande. Detta gjorde att resultatet blev 25 mot 25 och talmannen gav sin röst för detsamma, vadan både billen och regeringen räddades.

Över 100 farmarfamiljer avreste f. v. från England för att bosätta sig i Ontario.

Wilhelm Sylt, känd som "den okrönta kungen över Berlins proletariat", dog f. v. av ett skottsår, som han erhöll i strid med en polis.

International Harvester Co. har genom att sänka sin arbetsstyrkas avlöningar med från 10 till 20 procent förminskat sina utgifter med $10,000,000 — säger tio miljoner dollars.

President Hardings proklamation, genom vilken kongressen kallas att sammanträda till extra session den 11 april. De viktigaste ärendena äro i förväg kända, enär de visat sig vara av trängande art och även redan varit föremål för flera förberedande förhandlingar.

Många viktiga ärenden äro hopade, och det gäller närmast att avgöra, vilka som skola behandlas först och vilka som anses böra skjutas undan, tilldess de viktigaste blivit behandlade. Den nya administrationen och den nya kongressen få börja med det egentliga rekonstruktionsarbetet, emedan ett sådant icke börjades i egentlig mening under den tid, som återstod för den förra administrationen, sedan kriget avslutats genom vapenvilan och det på följande fredsslutet.

Sedan medborgerliga krigets dagar har icke någon administration eller kongress haft så svåra uppgifter att fylla som de, vilka nu föreligga.

Många förberedande förhandlingar ha ägt rum för att bestämma den extra sessionens legislativa program. Endast delvis kan detta för närvarande anses fastställt. En tillfällig tariffbill kommer att först behandlas för att fortast möjligt bereda skydd för farmarnas intressen. Denna bill väntas bli densamma som den, vilken vetobelades av den förre presidenten.

En överenskommelse mellan ledande män i kongressen har varit, att omedelbart efter antagandet av den till skydd för farmarna avsedda billen skulle en allmän tariffbill förekomma till behandling, vadan revision av skattelagarna skulle komma i tredje rummet. Genomgående förhandlingar ha förts rörande företräde för ett av dessa ärenden. Den nämnda överenskommelsen anses ha givit företräde åt tariffbillen, men tvisten anses dock icke ännu löst. Affärsintressenas representanter yrka fortfarande, att revisionen av skattelagarna skall gå före den allmänna tariffbillen. En revision av skattelagarna anse de vara viktigare än den allmänna tariffbillen på grund av dess stora betydelse för affärsintressena. Striden om företrädet kommer senare att utkämpas.

En belysning av Canadas bränsleproblem.

"Canadas bränsleproblem betraktat från några av dess nationella och inre aspekter", var ämnet för ett tal, som hölls den 29 mars vid Alberta universitet i Edmonton av mr Arthur V. White, konsulterande ingenjör vid The Conservation of Commission of Canada.

I inledningen av sitt ämne gjorde mr White följande primära uttalande:

"Frånsett bibehållandet av en nations goda moral och försäkran om nödvändig produktion samt distribuering av livsmedel, tror jag att ingen fråga inom det materiella lifvet är av större vitalt intresse för Canada än vårt nationella bränsleproblem."

Vad vi lärt av kriget.

Talaren fortsatte med att påvisa, huru europeiska nationer, ehuru de voro neutrala under kriget, funno sig praktiskt taget beroende av de krigande länderna för sin kol, och måste ingå på av dem uppställda villkor för erhållande av denna för dem så nödvändiga kol. Både England och Tyskland sände kol till dessa länder i utbyte för livsmedel. Tyskland tillhandahöll Holland med kol under villkor om att livsmedel, särskilt grönsaker och kött, sändes från Holland till Tyskland; och vi påminna oss att Tysklands fordran för att tillhandahålla Schweitz med 200,000 tons kol per månad, var guld till ett belopp av 40,000,000 francs per månad under nio månader.

Helt säkert kommer, sade talaren, sådana brister att frambringa enorm konkurrens om all tillgänglig kol. I detta fall vänta såväl regeringarna som folken i Europa den största hjälpen genom kolskeppningar från Förenta Staterna. Så har t. ex. kolimporten till Schweitz från Förenta Staterna stadigt stigit. År 1919 importerade Schweitz 55 procent av sin kol från Amerika. Förenta Staterna sände nu till Danmark 50 procent av dessa senares kolimport.

Världstrade en möjlighet.

Hela världens kolproduktion, sade mr White, beräknas hava varit 1,150,000,000 ton. Detta är 170,000,000 ton mindre, än vad som producerades år 1913 vilket år nådde sin maximumproduktion. Vad som producerades 1919 är mycket mindre, än vad som fordras för att motsvara världens behov därav. Om den årliga ökningen av 5 procent under åren 1910 till 1913 hade fortsatt oavbrutet till 1919, skulle världsförbrukningen hava överstigit 1,750,000,000 ton.

Förenta Staterna bryta för närvarande ungefär 800,000,000 ton "soft" kol årligen. På grund av olika säsongkrav och andra oregelbundenheter angående efterfrågan på kol är medeltalet arbetsdagar inom kolindustrien i Förenta Staterna ungefär 300 dagar per år. Den mesta "soft kol, som Förenta Staterna själva på gossin använda, var 579,000,000 ton under 1918. Det kommer därför att visa sig att Staterna under sådana förhållanden måste öka produktionen för att vara istånd att konkurrera å den internationella kolmarknaden.

Internationell koltrade.

Den internationella kolmarknaden utgöres av från 140,000,000 till 160,000,000 ton. Med ökade utskeppningsmöjligheter, med de höga priser, som erhållas för kol på den internationella marknaden och med de industriella förhållandena, sådana som vi påpekat, är det intet under att Förenta Staternas kolexportörer hava försökt att tägga under sig så mycket som möjligt av denna årliga internationella kolhandel. Värdet av Förenta Staternas kolexport, inbegripet kol för de av deras fartyg, vilka äro i skeppsfart på utlandet, var under år 1920 $432,000,000 jämfört med endast $92,000,000 under 1913.

Denna Förenta Staternas exportkol är den fas av världens kolproblem, i vilket Canada är djupt intresserad, emedan vi årligen importera omkring 20,000,000 ton — antracit och bituminös — kol från Staterna. Förut var Canada det land, som importerade den mesta kolen från Staterna, men nu bildar skeppningarna till övriga utländska marknader högre tonnage, än vad som går till Canada. Om därför under dessa nya världsomständigheter Canada har upphört att vara den bästa marknaden för Förenta Staternas exporterande kolbaroner, kan någon med skäl döma den amerikanska kolbaronen, om han söker avyttra sina kol där, varest han kan göra så fördelaktigare? Det är emellertid sannt, att Canada har blivit föranledd att inköpa kol från Staterna, och på basis av vanlig affärskotym antages det, att Förenta Staterna kommer att fortsätta, lika frikostigt som de hava gjort, att handla rättvist mot Canada och icke inskränka på vårt behov av kol.

Gemensamma mål och önskningar.

Intet är mera avlägset från min önskan, fortsatte mr White, än att tänka att det är eller att det skulle bliva Förenta Staternas oinskränkta önskan att utestänga Canada från de kol, vilka för närvarande äro så nödvändiga för Canadas liv. Det är emellertid viktigt, att vara medveten om det faktum, att en nation, som presset genom dess eget folks behov, under vissa förhållanden tvingas att beröva andra nationer — åtminstone delvis — även livsförnödenheter, tills dess egna behov blivit tillfredsställda. Av intet land kan det begäras, att de skola sända utom sina egna gränser sådana saker, som äro nödvändiga för dess eget folks existens. (Forts.)

Gruvarbetarsträjk i Storbritannien.

Över en och en halv miljon utav engelska gruvarbetarne ha gått på generalsträjk.

Förestår en omvälvning?

Det stolta Britannia står åter inför en allvarlig kris. Kolgruvorna, vilka så att säga kunna liknas vid detta lands hjärta, stå sysslolösa i det att cirka en och en halv miljon gruvarbetare befinna sig på sträjk. Men låtom oss gå i tidsföljd med händelsernas förlopp.

I slutet av förra månaden meddelade gruvägarna, att de sedan kontrakten utgått den 31 mars, så skulle en lönenedsättning komma till stånd. Styrelsen för gruvarbetarna svarade med att å ett möte den 30 mars besluta om att instruera alla branscher av fackföreningen att upphöra med arbete. Sedan framlade man inför Sir Robert Horne, president av handelsnämnden, sina krav, som gingo ut på: gruvarbetarna begära att regeringen subsiderar industrien för att sätta den i stånd att betala löner större än den nuvarande vinsten samt förordar även en sammanslagning av vinsterna till förmån för de gruvor, som ej ge så stora vinster.

Den 31 mars efterträdde Sir Robert Horne Austen Chamberlain som finansminister. Hans plats som president för handelsnämnden fyllides av Stanley Baldwin, sekreterare vid finansministeriet.

Järnvägsarbetarna sammankallade samma dag en konferens till den 6 april och transportarbetarna till den 5 april för att besluta om, huruvida de skola göra gemensam sak med gruvarbetarna.

Samtidigt proklamerade regeringen, att the Emergency Powers Act av 1920 kommer att tillämpas för att möta prisen, vilket överraskade de sträjkande. Enligt denna lag kan regeringen mobilisera alla nationella resurser. Lagen har aldrig tillförne tillämpats, men enligt densamma kan individer och organisationer, som bryta mot densamma, strängt straffas.

Den 1 april gingo gruvarbetarna ut på sträjk under det att maskinister och pumpverksarbetare flerstädes kvarstannade på sina poster. Samtidigt inkallade regeringen underhuset, som var ajournerat den 4 april, samt överhuset, som var ajournerat till den 12. Bägge fingo order att sammanträda den 4 ds.

Storbritannien stod den 2 ds. inför en paralysi av sin industri som ett resultat av kolgruvesträjken. Regeringen vidtog mått och steg för att ransonera föda samt inskränka transportationen. Sträjken, som omfattar omkring en och en halv miljon man, har redan förorsakat miljontals av engelska pund sterling i förluster på grund av att flera gruvor översvämmats i flera delar av landet.

Vad beträffar underhandlingar mellan gruvägarna och gruvarbetarna finnas ombud för bägge delarna i London, vilka ha auktoritet att underhandla.

Det brittiska amiralitetet gav den 4 ds. order om att inga permissioner skulle ges samt att de på permission skulle inkallas.

John L. Jones, brittisk arbetarledare, förklarade den 4 ds., att sträjken ej berörde avlöning eller arbetstid utan att dess huvudändamål var att få gruvorna nationaliserade samt framtvinga nya val.

På aftonen den 4 ds. började privata underhandlingar i London mellan gruvarbetarnas och gruvägarnas ombud.

Parlamentet diskuterade i tisdags situationen utan att likväl komma till något resultat. Sir Robert Horne förklarade att utsikterna voro mycket mörka samt att en räddning endast kunde ske genom fredliga underhandlingar.

Ett avgörande och en vändning i situationen väntades som i går och i dag.

Den japanska kronprinsen väntas anlända till England den 7 maj.

Generaladvokaten i U. S. funderar på att ge amnesti åt alla politiska fångar, däri inberäknat Eugene Debs.

Byggnadsarbetarna i U. S. planera att rösta på, huruvida de skola godkänna lönenedsättning eller ej. Många sträjker i flera delar av landet ha redan börjat inom detta fack.

Den internationella Röda kors komitén sammanträdde f. v. i Genève samt valde till president Gustave Ador, f. d. president i Schweitz. Som en av vice presidenterna utsågs M. Cederkrantz från Sverige.

En titt ner uti Europas politiska gryta.

Den tyska regeringen anser sig nu ha undertryckt kommunistupploppen i mellersta Tyskland. Ryssland ämnar ej uppge sin kommunism. Polen och Frankrike äro nära allierade.

EX-KEJSAR KARL GÖR EN MISSLYCKAD KUPP.

Veckans stora händelse var ex-kejsar Karls försök att återvinna sin tron. Han anlände den 27 mars. Han till Budapest efter att ha smugglat sig in i landet på falskt pass. Han till och med proklamerade sig som kung av Ungern och sades ha trupper under sitt befäl. Landets bemyndigade regent Horthy vidtog nödiga mått och steg samt befallde honom lämna landet. De balkiska och slaviska rikena blevo i högsta grad upprörda liksom hela Europa. Var och en fruktade det värsta. Men hans kupp visade sig snart blott vara en teaterkupp och tydligen hade han blivit missledd av landets monarkister, vilka förklarat tiden vara "mogen". Karl drog sig snart tillbaka till Steinamanger och stannade några dagar där.

Från Wien meddelas att Karl förklarat sig villig att överlämna anspråken på sin tron i favör av sin son Otto med Horthy som regent, tills Otto uppnår myndig ålder.

* * *

Vid veckans slut meddelades, att såväl Österrike som Ungern officiellt förkastat förre kejsar Karl, och att denne beredde sig att återvända till Schweitz med sin dröm om återvinnande av Habsburgarnes tron för alltid omintetgjord. Under spanskt beskydd och under bevakning av två brittiska officerare lämnade Karl på lördagen Steinmanger med snälltåg för resa till schweiziska gränsen. Nödiga försiktighetsmått hade vidtagits för tågets bevakning på dess färd genom de österrikiska städerna.

Den österrikiska riksdagen hade enhälligt uttalat sig för republikens bibehållande samt mot återinförande av monarkien med Habsburgarna som härskare. Samtidigt hade den ungerska lantdagen antagit en resolution, vari man uttalade sitt förtroende till regenten, amiral Horthy, och hans regim och förklarade att Karls återvändande till Ungern innebar en fara för nationen.

Dessförinnen hade de allierade makterna låtit de båda länderna förstå, att Habsburgarna under inga omständigheter komma att tillåtas återvinna sitt förra välde.

* * *

Nationalförbundet mottog i onsdags f. v. en ny protestnot från Tyskland med anledning av de allierade makternas behandling av tyska riket. I denna not protesterar Berlin-regeringen mot ytterligare allierad ockupation av tyskt område, som icke nämnes i London-sanktionerna, och underrättar förbundet om, att de allierade ha för avsikt att tillgripa ytterligare våldsåtgärder. Tyskland uttalar den förhoppningen, att nationsförbundet skall upptaga saken till behandling i överensstämmelse med Tysklands i föregående not uttalade önskan.

Från Berlin meddelades f. v. att tyska regeringen ansåg sig ha undertryckt kommunistupploppen i de mellersta industridistrikten. Det sista kapet för regeringen var arrestering en av 1,400 kommunister i Leuna och Amensdorf. Men under det att regeringen lyckats i mellersta Tyskland ha de röda sökt sprida sin propaganda i Rehndistriktet samt i Westfalen. Dock tror sig regeringen även där inom kort bli herrar över situationen.

Tyskland försökte f. v. att Förenta Staternas bistånd i sin tvist med de allierade, men de fingo ett nekande svar. Detta svar tror man allmänt skall förmå Tyskland att göra en direkt apell till de allierade, vilket skulle ha till följd en eventuell nöjaktig överenskommelse.

* * *

Trots det avslag som Ryssland fick från Förenta Staterna, kommer det enligt meddelande från Helsingfors f. v., att fortfarande söka få till stånd handelsförbindelser med detta land. Samtidigt förklarade Sovjet-Rysslands minister i Finland, att Ryssland i trots av alla tidningsrapporter ej komme att övergiva kommunismen.

Krigsminister Trotzky sades den 4 ds. mobilisera 4,000,000 man till gränserna vid Polen, Rumänien och Kaukasus.

* * *

Enligt ett f. v. i Washington mottaget meddelande ha Frankrike och Polen genom en i februari ingangen överenskommelse förbundit sig att hjälpa varandra i händelse någondera "utan orsak blir angripen av fender". Jämte denna försvarsallians lova de bägge länderna jämväl att ägna varandra ömsesidigt ekonomiskt bistånd för att komma på fötter igen.

Polen och Frankrike hava yttermera att handla i full förståelse med varandra, vad deras inre angelägenheter beträffar, samt att rådgöra sig med varandra, innan de ingå nya överenskommelser angående sin politik i det kontinentala och östra Europa.

Ambetsmän i Washington, som noggrannt undersökt den mottagna kopian av aktstycket, anse denna överenskommelse som den första intima allians, som ingåtts mellan tvenne makter sedan vapenstilleståndet, och hålla före, att följden torde bli att Frankrikes och Polens öden komma att bli både politiskt och ekonomiskt sammanlänkade under en längre tid framåt.

Spritvaror till ett värde av $300,000 beslagtogs f. v. i New York.

En trådlös telegrafstation skall uppföras i Shanghai. Den kommer att bli den största i världen.

Fem banditer plundrade f. v. City Bank i St. Paul, Minn. De togo med sig $51,000 i kontanter och säkerhetspapper.

En katolsk kyrka i North Adams, Mich., har förbjudit tillträde för kvinnor, som äro klädda i korta kjolar, urringade och genomskinliga blusliv eller annars "omoraliska" kläder.

Efter en aeroplanflykt på en höjd av 14,000 fot återfick 22-årige f. soldaten H. A. Renz i Washington sin talförmåga. Under de senaste 8 månaderna har han knappast varit i stånd att viska.

Köraren av den "dödsvagn", som bar den explosiva bomb, vilken sistlidne sept. förorsakade så stor skada å Wall St. säges nu vara känd av justitiedepartementet i U. S. Han har "identifierats" som en välkänd anarkist.

FORUM-SPALTEN.

För Svenska Canada-Tidningen av Nils F:son Brown.

JAG SER i andanom, huru litet var av denna tidnings ärade läsare rycka till av förvåning, då de läsa rubriken härovan och det namn, som står därunder. Och undertecknad förvånar sig icke över, att den ärade läsaren förvånar sig. Han är ännu ganska förvånad själv över allt det, som slag i slag inträffat under de senaste veckorna och som så att säga vänt upp och ned på nästan allt för honom. Här är emellertid icke platsen att gå in på några förklaringar och redogörelser över dessa märkliga och katastrofartade händelser. Dylika förklaringar komma annorstädes. Undertecknad vill endast påpeka, att Forum Publishing Co. Ltd:s nuvarande styrelse lyckats ställa så visligt till att tidskriften Forum troligen aldrig mer kommer ut. Och om Forum även skulle fortsätta en tid, så kommer dess politiska program att omläggas: man ämnar — utan att konsultera aktieägarna! — under påtryckning från en viss kringflackande, självrådig herre vika från de klara radikala linjer. Forum hittills följt och vilka kunna sägas vara Forums grundval och med vilkas bortsuddande Forum ej längre äger existensberättigande. Undertecknad ansåg det därför vara en plikt mot de radikala svenskarna i Canada att finna ett medium för fortsatt propagerande av de idéer, som varit Forum säregna och bärande. Och — mirabile dictu! — han fann detta medium i Svenska Canada-Tidningen. En överenskommelse har träffats mellan denna tidnings ledning och undertecknad, att S. C. T. ställer några spalter varje vecka till Forum-idéernas förfogande. Undertecknad, som kommer att skriva denna avdelning, har förbehållit sig rättigheten att i dessa spalter förfäkta de idéer, han anser vara de rätta, även om dessa gå stick i stäv mot S. C. T:s idéer och program. S. C. T. å sin sida är naturligtvis på intet sätt bunden av undertecknads skriverier, för vilka den icke ikläder sig något som helst ansvar. Vi hoppas, att detta arrangemang skall bli till ömsesidig båtnad.

Vad denna tidnings ärade läsekrets beträffar, vet undertecknad, att han äger en hel del vänner bland den. Med dessa tror han, att det ej blir någon som helst svårighet att komma överens. Men han förstår även, att han har en hel del motståndare, som varken gilla honom eller de idéer, han företräder. Hos dessa får han anhålla om överseende. Han vill uppmana dem att göra det till en regel att överhoppa dessa spalter och finna uppbyggelse och vederkvickelse annorstädes i denna tidning.

Det skall blivå mig belöning nog, om jag efter min ringa förmåga med dessa spalter förmår giva någon upplysning, något direktiv i radikal riktning, om jag förmår giva de radikala svenskarna i Canada någon ringa ersättning för den för dem tillspillogivna Forum. I denna min strävan hoppas jag och räknar jag på alla mina vänners understöd. Jag hoppas fortfarande så långt min tid tillåter få stå i personlig kontakt med många av dem, och de kunna alltid tillskriva mig under denna tidnings adress.

* * *

ORDET vän nämndes. Det är ett underbart ord. Det är ett vackert ord. Man ömkar sig oftast över den, som inga vänner har. Ty vänskapen anses vara det, som kanske mest förljuvar livet.

Och dock, huru missbrukas ej detta ord! Man nämner ofta dem vänner, som endast äro tillfälliga umgängesbekanta eller sådana, man genom sitt arbete kommer i beröring med. Man tror på dem, man är öppenhjärtig emot dem, man litar på dem. Och så kanske en dag finner man sig besviken på dem. Och då får ordet vän en bitter smak i munnen. Och man vill helst icke mer tala om vänner.

Det är ett gammalt, nästan banalt ordspråk: "I nöden prövas vännen". Det ordet är dock lika sant, som det är gammalt. När nöden kommer, då fly många av dem, man ansett vara vänner. Då svika de. Den, som skriver dessa rader, har helt nyligen gjort bittra erfarenheter i den riktningen. Han kom i nöd, i ensamhet, i ångest, och de, han trott vara vänner, de han dagligen samarbetat med, de dunstade bort lika snabbt som dimman över en höstäng. Och icke blott så: de vände sig i öppet hat och kall fiendskap mot honom. Han blev som lamslagen och förkrossad häröver. Han trodde icke sina egna sinnen. Det hela var honom ofattbart. Ty det var en ny erfarenhet, detta. Det gamla ordet om nöden som vänskapens prövosten hade han förut aldrig reflekterat över. Men nu fick han bittert och påtagligt erfara innebörden därav.

Han gjorde även en annan till synes oförståelig erfarenhet. Och det var denna: personer, som han räknat till sina motståndare, ja, kanske bittra fiender, kommo till och räckte honom den hjälpande hand, han väntat från de s. k. vännerna. Även detta kunde han till en början icke fatta. Men han förstod snart: man kan gå i åratal och missförstå folk. Man förstorar deras brister, och man vill ej se deras förtjänster. Och man finner: i nödens stund prövas även ovännerna. Män, man i åratal legat i fejd med, inse det orättfärdiga i de s. k. vännernas uppträdande, och de äro storsinta nog att träda emellan och hjälpa. Sannerligen i livets stora ögonblick prövas karaktärerna. Och man gör överraskande erfarenheter!

Vänners svek är en ganska allvarlig sak. Ty det förbittrar sinnet på den, som svikes. Det kan göra honom misstänksam och kall inför medmänniskorna. Det kommer honom kanske att förlora tron på vänskapen och kamratskapet. Och när allt kommer till allt, är den moderna klasskampen just byggd på kamratskapet, på solidariteten. Utan denna är all klasskamp förgäves. Det är kapitalismen, som predikar individualismen och satsen "at vere sig selv nok". Och skam över de s. k. radikaler, vilka genom sina handlingar driva en kamrat till Cellinis ståndpunkt i Frödings "Renässans":

"Han svarade: Vänskapen flyter
i havet som Tiberns älv,
den vän, som ej vänskapen bryter,
han heter så här — jag själv!"

(Forts. å sid 5.)

Politiken uti Syd-Afrika

Enligt underrättelser till London ha sedan det Syd-afrikanska partiets seger den 8 feb. följande ägt rum:

General Smuts har bildat ett nytt kabinett, i vilket unionistelementet är representerat. Den nya regeringen består av: general Smuts — premiärminister och inrikesminister; F. S. Malan — gruvminister; N. J. de Wet — justitieminister; Henry Burton — finansminister; överste H. Mentz — försvarsminister; Sir Thomas Watt — minister för publika arbeten, telegraf och post; Sir Thomas Smartt — jordbruksminister; M. Jagger — järnvägs- och hamnminister; Patrick Duncan — undervisningsminister; överste Reitz — landminister.

I detta kabinett representeras unionistpartiet av Smartt, Jagger och Duncan. Både de Wet och Reitz tillhöra gamla välkända boerfamiljer, vilka kraftigt bekämpades av nationalisterna.

Diverse nyheter ifrån svenska Canada.

Predikan den 8 april hålles av D. Ericson i Lac du Bonnet, Man. Han stannar även över söndagen och håller möten på plats, som vännerna få bestämma.

Fäst avhålles av föreningen "Bethel" den 19 april kl. 7 på kvällen i baptistkyrkan, Norris Lake, Man. Programmet ledes av kvinnorna. Tal av pastor P. Alf. Peterson från Winnipeg.

Mrs. A. Bergren, sekr.

Pastor A. G. Olson, som är vice ordförande inom Skandinaviska missionsförbundet i Canada, och som en lång följd av år betjänat missionsförsamlingen i Stockholm, Sask., har avträtt och höll sin avskedspredikan söndagen den 27 mars. Pastor Olson har med trohet tjänat församlingen och nedlagt ett gott arbete inom Förbundet. Han kommer att bo kvar på sin trevliga landtegendam i Stockholm. Pastor C. O. Hofstrand har kallats till pastor Olsons efterträdare.

Hastigt dödsfall. Mrs. Anna Martha Bergqvist, hustru till mr. Lewis Bergqvist, MacGregor, Man., avled i lördagskväll på St. Boniface sjukhus, där hon varit under läkarevård de sista två månaderna. Mrs Bergqvist hade på eftermiddagen druckit kaffe, som hennes sköterska miss Olson tillagat, och syntes ganska kry. På aftonen, då sjuksköterskan skulle ordna hennes bädd och mrs. Bergqvqist befann sig i sittande ställning sjönk hon tillbaka och dog plötsligen. Mrs. B. var i sitt 77:e år. Hon hade många vänner i Winnipeg.

Dör på sjukhuset. Mrs. Swen Olaf Erickson, Willowbrook, Sask., som ankom till Winnipeg påskdagen och intogs på St. Boniface sjukhus för att undergå en operation, avled i måndags i en ålder av 51 år. Hon opererades förliden fredag och befann sig efter omständigheterna väl, men kort därefter uppstod inflammation i båda lungorna, och så följde döden. Mrs. E. kom till staden i sällskap med sina båda döttrar mrs. L. Bystedt och mrs. E. Carey, vilka voro hos sin moder hela tiden och vid dödstillfället. Döttrarna återvände i måndags kväll med sin moders stoft till Willowbrook, där den avlidna kommer att jordas.

Silverbröllop. Den 28 jan. var en stor högtids dag i Eriksdale, Man., och dess omnejd. Där å platsen boende skandinaver hade då samlats i Nylands skola för att överraska Mr. och Mrs. E. P. Landins å deras 25:te bröllopsdag. Kl. 9 på kvällen blev en skjuts sänt till Landins hem för att hämta brudparet till skolan, varest omkring 115 vänner och bekanta väntade. Komna till skolan möttes de av tärna och marskalk, vilka införde dem i salen under en god bröllopsmarch, som spelades af O. Anderson och W. Näslund samt akompanjerat av A. Näslund. Ett långbord var dukat längs hela salen med alla slags av godsaker och mat samt [illegible] presenter av silver. När mr. [illegible] nade, började man att sätta

(Forts. å sid. 5.)

KODAK SAFETY FILM